

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4584/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Топлица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић, адвокат из ..., ради установљивања права стварне службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1428/22 од 06.07.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1428/22 од 06.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1428/22 од 06.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 16250/16 од 22.11.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се установи стално право стварне службености пролаза пешице, колима, пољопривредним машинама и прогоном стоке преко послужног добра – КП број ... – њива зв. „...“ површине 1.69,23 ха, уписана у лист непокретности број ... КО ..., власништво туженог ББ, за потребе КП број ..., њива 4. класе зв. „...“ површине 0.79,39 ха, уписане у лист непокретности ... КО ..., као повласног добра у власништву тужиоца АА и то јужном страном послужног добра КП ... КО ... у ширини од 4 метра и дужини од 125,50 метара почев од јавног пута означеног као КП .../... КО ... правцем северо-запад југо-исток, целом дужином међне линије са КП ... КО ... до уласка у повласно добро КП ... КО ..., што је тужени дужан признати и дозволити тужиоцу да ово право упише у катастру непокретности, као неоснован (став први изреке). Усвојен је тужбени захтев тужиоца и установљено стално право стварне службености пролаза пешице, колима, пољопривредним машинама и прогоном стоке преко послужног добра – КП број ... – њива зв. „...“ површине 1.69,23 ха, уписана у лист непокретности број ... КО ..., власништво туженог ББ, за потребе КП број ..., њива 3. класе зв. „...“ површине 0.92,03

ха, уписане у лист непокретности ... КО ..., као повласног добра у власништву тужиоца АА и то северном страном послужног добра КП ... КО ... у ширини од 4 метра и дужини од 107/70 метара почев од јавног пута означеног као КП .../... КО ... правцем запад и исток уз међне линије са КП ... и КП ... КО ... до уласка у повласно добро КП ... КО ..., што је тужени дужан признати и дозволити тужиоцу да ово право упише у катастру непокретности (став други изреке). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1428/22 од 06.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 16250/16 од 22.11.2021. године у ставу другом и трећем изреке – решење о трошковима поступка (став први изреке). Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је установљавање права сталне стварне службености пролаза пешице, колима, пољопривредним машинама и прогоном стоке преко послужног добра. У вези оваквих правних ситуација, нижестепени судови су одлучили на основу чињеничног стања утврђеног у конкретном предмету, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.11.2016. године. Првостепена пресуда донета је 22.11.2021. године, а другостепена пресуда донета је 06.07.2022. године. Вредност предмета спора је 19.000,00 динара. С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора, која се ревизијом побија, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**